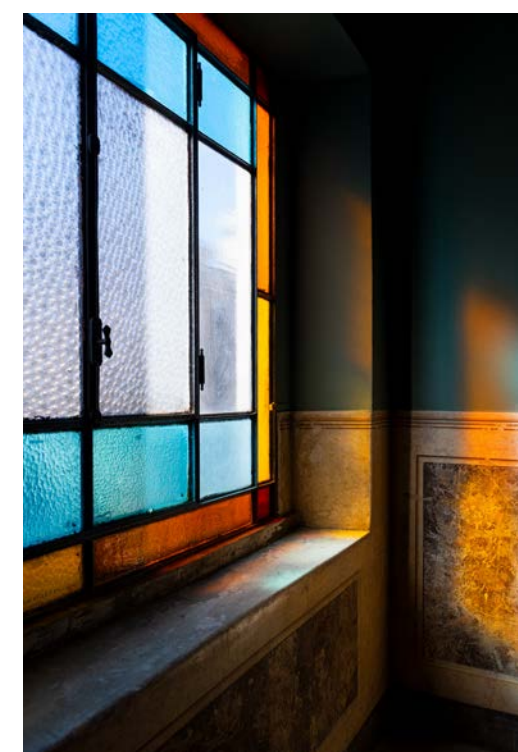

MODERN SOUL

Dialogen mellem nyt og gammelt var et essentielt element, da den italienske arkitekt Giuliano dell'Uva indrettede sin lejlighed i Milano, som nu er rammen om originale fresker, moderne arkitektur og møbler af de store mestre.

AF CHIARA DAL CANTO
FOTO NATHALIE KRAG

Den store stue er opdelt i et sofahjørne og et spisehjørne, hvor et Carlo Scarpa-bord fra 70'erne er det store blikfang. Rundt om står to Seconda-stole af Mario Botta sammen med en gul prototype fra Alias. Væglampen Coupé er af Joe Colombo for Oluce ved siden af fotokunst af Luciano Romano. Værket til venstre er af Xanti Schawinsky.

Allerede i entréen mødes man af fortidens fresker i kombination med Giuliano dell’Uvas moderne arkitektoniske greb. Hylden i jern er speciallavet, og det sortlakerede bord er vintage. Væglampen er af Sergio Mazza for Artemide. Fotokunsten er af Tobias Zielony fra Galleria Lia Rumma i Napoli.

HER BOR
Arkitekt Giuliano dell’Uva, som har base i Napoli og Milano.
@giulianoandreadelluva

BOLIGEN
Lejlighed på 140 kvadratmeter i Milano i en bygning fra 1906 i art nouveau-stil.

Designhistoriens store mestre fylder i arkitektens hjem. Daybedden Berlin af Bruno Mathsson er fra 1957. De hvide lamper, Pascal, er af Vico Magistretti for Oluce. Kunstværk af Xanty Schawinsky.

DEN NAPOLITANSKE ARKITEKT Giuliano dell’Uva er kendt for i sine projekter at mestre både arkitekturen og møbleringen i samspil samt sin sans for at trække på en stor variation af referencer af både historisk og nutidig art. I arkitektens eget hjem i Milano – alternativet til hans hjem i Napoli, hvor han bor det meste af tiden, og hvor hans studie er – er den hjemlige scene netop sat ud fra dialogen mellem nyt og gammelt.

Da Giuliano dell’Uva gik i gang med at ændre på lejlighedens udtryk og arkitektur, var planen at bygge rammerne op helt på ny omkring hans og hans kones samling af møbler fra 70erne og 80erne. Men i renoveringsprocessen dukkede pludselig smukke fresker frem på lofter og på vægge, og det ændrede perspektivet. Giuliano dell’Uva har ladet de fine detaljer fra fortiden møde et moderne arkitektonisk udtryk, idet han har bygget fritsvævende paneler, fx omkring pejsen, og tynde ned-sænkede lofter, der skaber det, han selv kalder en ‘box’ i lejlighedens forskellige rum. Alle skabe i hjemmet er afsluttet med en 45 graders skrå kant, så de ikke forstyrrer freskerne. De nye, rumlige proportioner og effekter som paneler og skydedøre er nu i højere grad en slags greb, der understøtter og fremhæver freskerne uden at dominere. Som det ses i køkkenet, hvor loftet naturligt løber med opmærksomheden takket være de helt enkle og stramme køkkenmoduler uden pynt eller håndtag, der afslører deres funktion. Det ternede mønster i den sorte marmorbordplade og det sort-hvide kvadratiske tema på væggen er en hyldest til den ikoniske Quaderna-møbelserie, som blev skabt af den italienske designgruppe Superstudio i 1970. Referencerne, lige fra hyldesten af de store mestre til påskønnelsen af anonymt håndværk, blander sig og kommer til udtryk i Giuliano dell’Uvas design. I forbindelse med istandsættelsen af sit Milano-hjem satte han sig for at lære byen og dens designhistorie bedre at kende.

“Jeg var ikke bekendt med milanesisk arkitektur,” fortæller han, “men jeg begyndte at studere den og virkelig at værdsætte de arkitekter, der levendegjorde Bauhaus-ånden her, som den kom til udtryk lige fra lamper til bygninger. Vores hjem afspejler meget af det arbejde, som arkitekter og designere har udført gennem tiden, og de aftryk, de har sat, i form af møbler af mestre som fx Mario Botta og Carlo Scarpa.”

Også udsigten fra lejligheden er inspirerende og fremkalder en vis ærbødighed hos arkitekten:

“Herfra kan man kigge over på en af Milanos mest interessante beboelsesejendomme, Casa Marmont, med den karakteristiske villalejlighed øverst oppe, som den visionære Gio Ponti byggede i 1934.” /

I lejlighedens gæsteværelse tegner farverne grafiske linjer i rummet. De originale art nouveau-fresker fremhæves af det grønne panels skrå kant mod loftet. Det hvide skab er indbygget, og daybedden er custom-made. Gulvlampen Tab er fra Flos. Sidebordet er vintage.

Et kig fra gæsteværelset gennem køkkenet mod stuen.
Nyt og gammelt blander sig som et gennemgående udtryk.

Køkkenets karakteristiske sort-hvide ternede tema er en hyldest til den ikoniske Quaderna-møbelserie, som blev skabt af den italienske designgruppe Superstudio i 1970. Bordpladen i sort marmor indgraveret i det ternede design er fra Alfa Marmi. Kogepladen er fra Gaggenau, og armaturer fra Zucchetti. De to 80'er-barstole er vintage fra Bieffeplast. De dekorative loftslamper i messing er af Hans-Agne Jakobsson. Det grafiske værk på væggen er fra 70'erne.

Stuens sofahjørne består af en blå model af Francesco Binfaré fra Edra og Osvaldo Borsanis P40-loungestol for Tecno samt den specialdesignede pejs. Fotoværket på væggen er af Thomas Ruff fra Galleria Lia Rumma i Napoli.

Hjemmets omhyggeligt valgte farver spiller en rolle grafisk og æstetisk. Sort-hvide kontraster mødes i stuen, og enkelte møbler i indretningen giver et energisk stæk af farve.

Badeværelset er forbundet til soveværelset via høje skydedøre med rillede glas, der er designet, så de går fri af det dekorerede loft. Det rillede mønster går igen i marmorvæggene i brusenichen. Vaskmøblet er custom-made i poleret messing og marmor, og armaturerne er fra Agape. Lampen er Spider designet af Joe Colombo i 1965 for Oluce. Den blå lænestol i læder er LC7 af Charlotte Perriand fra Cassina.

Soveværelsets indretning byder på både design- og kunstsatte. Sengens hovedgærde i træ og med messingdetaljer er vintage-Frigerio. Sengetæppe og linned er fra Society Milano. På væggen hænger øverst til venstre et værk af Xanti Schawinsky, til højre et værk af Maurizio Galimberti og nederst to værker af Hsiao Chin. Væglampen Lampiatta er af De Pas, D'Urbino & Lomazzi for Stilnovo, og sidebordet Servomuto er designet af Achille Castiglioni for Zanotta.